

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1355/2015
Рж 303/2015
22.10.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Андрејевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници из радног односа тужиље М.Д. из Б., чији је пуномоћник М.Т., адвокат из Р., против туженог друштва М.Г. Д.О.О. Н.Б., чији је пуномоћник Л.Г., адвокат из Београда, ради исплате разлике у отпремнини, одлучујући о жалби туженог изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Р1 117/15 од 12.05.2015. године и о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3416/13 од 04.06.2014. године, у седници већа одржаној дана 22.10.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена жалба туженог друштва М.Г. Д.О.О. Н.Б., изјављена против решења Апелационог суда у Крагујевцу Р1 117/15 од 12.05.2015. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3416/13 од 04.06.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву – судска јединица у Рашки П1 4910/10 од 04.09.2013. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиљи на име разлике у отпремнини исплати износ од 394.201,00 динар, са законском затезном каматом почев од 30.11.2010. године па до исплате, а ставом другим изреке је обавезан тужени да тужиљи накнади парничне трошкове у износу од 98.868,00 динара.

Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом Гж1 3416/13 од 04.06.2014. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу туженог и потврдио првостепену пресуду у ставу првом изреке, а ставом другим изреке је укинуо решење о парничним трошковима садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде и предмет је у том делу уступио првостепеном суду на поновни поступак.

Против другостепене пресуде тужени је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 395. ЗПП („Службени гласник РС“ број 125/04 и 111/09).

Решењем Р1 117/15 од 12.05.2015. године Апелациони суд у Крагујевцу није предложио Врховном касационом суду одлучивање о изјављеној ревизији у смислу одредбе члана 395. ЗПП.

Тужени је против наведеног решења изјавио жалбу због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност жалбе у смислу члана 385. став 1. и члана 411. ЗПП („Службени гласник РС“ број 125/04 и 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11) и утврдио да жалба није дозвољена.

Тужба у овом поступку је поднета пре 01.02.2012. године када је ступио на правну снагу Закон о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11), који чланом 404. став 3. предвиђа могућност изјављивања жалбе против решења апелационог суда којим се не дозвољава ревизија. Одредбом члана 411. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 125/04 и 111/09) није предвиђено да ће се у поступку поводом ревизије сходно примењивати и одредбе члана 385. ЗПП, нити је чланом 395. истог закона прописана могућност изјављивања жалбе на решења апелационог суда о изузетној дозвољености ревизије. Стога, жалба против побијеног решења није дозвољена.

Из наведених разлога је Врховни касациони суд одлучио као у ставу првом изреке на основу члана 385, 395. и 411. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 401. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“ бр.125/04 и 111/09), који се примењује на основу одредбе члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11), у вези члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“ бр.55/14), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11), поступци започети пре ступања на снагу овог закона спровешће се по одредбама тог закона („Службени гласник РС“ бр.125/04 и 11/09). Међутим, према члану 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.55/14), ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијеног дела не пелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона.

Правноснажна другостепена пресуда, против које је ревизија изјављена, донета је 04.06.2014. године, после ступања на правну снагу новела Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.55/15).

Тужба у овом спору поднета је 23.12.2010. године, са захтевом да се обавезе тужени да тужилји исплати разлику у отпремнини до износа од 400 евра за сваку годину радног стажа са законском затезном каматом, почев од 30.11.2010. године па до исплате. Поднеском од 04.09.2013. године тужилја је у складу са налазом и мишљењем судског вештака коначно определила тужбени захтев на износ од 394.201,00 динар, који је правноснажном пресудом усвојен.

Будући да вредност предмета спора побијеног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је одлучено као у ставу другом изреке на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Снежана Андрејевић,с.р.**